

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 439/2010-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. novembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť T. K., K., zastúpenej advokátom Mgr. P. H., B., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v konaní vedenom pod sp. zn. 8 D 218/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. novembra 2010 doručená sťažnosť T. K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 D 218/01 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa v súvislosti so zisťovaním skutočností týkajúcich sa dedičstva po nebohej matke dozvedela o vydaní potvrdenia z 21. apríla 1997 o spísaní závetu J. M. na notárskom úrade JUDr. Š., ktorého obsah sa týkal jej práv. V tomto závete J. M. pre prípad smrti odkázal celý svoj hnutel'ný a nehnuteľný majetok nebohej matke sťažovateľky, a pokiaľ by sa táto závetná dedička nedožila jeho smrti, tak celý označený majetok mal pripadnúť jej deťom rovnakým dielom. Pretože sa závetná dedička (matka sťažovateľky) nedožila smrti poručiťa (závetcu), sťažovateľka sa mala stať oprávneným dedičom zo závetu.

Sťažovateľka na okresnom súde zistila, že uznesením sp. zn. 8 D 218/01 zo 7. marca 2001 bolo začaté dedičské konanie, avšak nebola vykonaná lustrácia v centrálnom registri závetov. Na základe toho súdom poverený notár ako súdny komisár vydal 27. novembra 2001 osvedčenie o dedičstve sp. zn. 8 D 218/2001, Dnot 70/2001, v ktorom rozhodol, že z dôvodu, že J. M. nezanechal žiadnych dedičov zo zákona ani zo závetu, jeho majetok pripadá do vlastníctva Slovenskej republiky. Toto osvedčenie nadobudlo právoplatnosť 13. decembra 2001.

Sťažovateľka uviedla, že sa domáha svojich dedičských práv na okresnom súde v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 48/2008, a to náhrady škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu. Toto konanie je prerušené do rozhodnutia ústavného súdu o tejto sťažnosti.

Predmetnú sťažnosť sťažovateľka podáva „v záujme spravodlivého rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 5 C 48/2008“ a na základe uvedených skutočností navrhuje, aby ústavný súd vyhovel jej sťažnosti a vyslovil, že „konaním OS Nové Mesto nad Váhom vo veci vedenej pod spisovou značkou 8 D 218/01 v dedičskom konaní po poručiťovi J. M. boli porušené základné práva sťažovateľa zakotvené v Ústave SR v čl. 20 ods. 1 a žiadame, aby Ústavný súd SR zrušil napadnuté rozhodnutie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 8 D 218/01 zo dňa 7. 3. 2001 a vyslovil, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné, a bolo spôsobené nesprávnym úradným postupom súdu“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03,

III. ÚS 124/04). Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03). Vzhľadom na uvedené sa ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti musel zaoberať aj otázkou, či sťažnosť bola podaná včas.

Sťažnosť smeruje proti postupu okresného súdu v konaní, ktoré bolo právoplatne skončené 13. decembra 2001 vydaním osvedčenia o dedičstve, ktoré má účinky právoplatného uznesenia o dedičstve. Sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 9. novembra 2010. Keďže v čase, keď sa sťažovateľka domáhala ochrany svojich základných práv na ústavnom súde podľa čl. 127 ústavy sťažnosťou smerujúcou proti namietanému postupu okresného súdu, už uplynula lehota ustanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom, bolo potrebné jej sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. novembra 2010